

Guérin's Lotta.
dramatisk Nyt
omgjet af
Thomas Clito.
Kbh. 1749.

LA
CONTESA DEI NUMI
COMPONIMENTO
DRAMMATICO

DAR APPRESENTARSI NEL REAL CASTELLO
DI CHARLOTTENBURG, IN OCCASIONE DELLA
FELICE NASCITA

DI
CHRISTIANO PRINCIPE,
REALE EREDITARIO DI DANIMARCA, NORVEGGIA &c. &c.

Gudernes Trætte.

En

Dramatisk Digt

For

at forestilles paa det Kongl. Slot Charlottenborg
ved Lejlighed

af

Prins Christian,

Kongel. Cron-Prins til Danmark og Norge &c. &c.

Imprimatur.
A.G. von MOLTKE.

Hans Lyksalige Fødsel.

Kjøbenhavn, 1749.

Trykt hos Andreas Hartvig Godiche, boende i Skindergaden.

INTERLOCUTORI.

Giove.

Marte.

Apollo.

Astrea.

La Pace.

La Fortuna.

L'azione si rappresenta sul Monte Olimpo.

La Musica è del Signr. Christoforo Gluck.

La Traduzione è del Signr. Tomasso Clito.

Auditore e Notaro Publico di S. M. in Bergen.

Per

Personerne,

som tale med hverandre.

Jupiter.

Mars.

Apollo.

Astræa.

Irene eller Fred.

Fortuna.

Forestillingen skeer paa Bierget Olympus.

Musiken er af Hr. Christopher Gluck.

Oversætningen af Hr. Thomas Clito.

Kongel. Majestis. Audit. og Notarius Publicus i Bergen.

LA
CONTESSA DEI NUMI
PARTE PRIMA.

Sudernes Træffe.

Første Part.

PARTE PRIMA.

Giove.

Qual ira intempestiva
V'infiamma, o Numi, e del tranquillo Olimpo
Turba il Seren? L' arco, la Spada, e l' asta
Perche stringe sdegnoso
Marte, Apollo, ed Astrea? Scomposta il crine
Perche cura non ha di sua bellezza
La Pace de' mortali amore, e Speme?
E la Fortuna ativezza
Sempre à scherzar, come or si lagna, e geme?
Vn altra volta forse
Sifa guerra alle Stelle?
E d' Inarime e d' Etna
Encelado, Tifeo scuotono il peso
Forse il pomo conteso
Uscì di mano alla discordia tolta?
Sulle menfe celesti un' altra volta?
Taccia qualunque sia
La cagion dellisdegni. Udir non voglio
Voce, che non risuoni

d'ap-

Sorte Part.

Jupit. **S**vad for utidig Brede
optænder Eder, I Guder og forstyrer den roslige Olympi
Klarhed? Hvorfor staaer Mars, Apollo og Astræa, og truer
bredeligen
med Bue, Sværd, og Spyd? Hvorfor staaer Irene,
som er Menneskernes Haab og Kiærlighed,
med Haaret over Ørene, uden at kiære sig det
ringeste om sin Smukhed? Fortuna pleyer
altid at skæmte, hvorfor klager og sukker hun nu?
Maaskee man paa nye
vil føre Krig imod Himlen?
Ja maaskee Enceladus og Typhæus vil
faste Inarimes og Etna Byrde af sig?
Maaskee den daarlige Eris
har udkast paa nye det stridige Eble over Gudernes Bord?
Men de maa være brede for hvad de vil, saa vil
jeg, at de skal holde Fred. Jeg vil en høre
andet end Fornøielse og Frydestrig;

Ehi

PARTE PRIMA.

D' applauso, e di piacere. Oggi il Regnante
 Del DANICO Ellesponto;
 Che alla cura dei Fati
 Sollecito commisse, di cui tanto
 Numi tra voi si ragionò nel Cielo;
 Oggi d' Augusta Prole
 Ricco si vide al comparir del Sole.

Oggi per me non fudi
 L' adusto Fabbro antico
 Su le ficane incudi
 I folgori à temprar.
 E nella man di Giove
 La tema dei mortali,
 I fulmini ferali
 Non vegga lampeggiar.

Marte. Cagion di nostra gara
 E il GERMOGLIO REAL:

Astrea. Cias cun di noi
 Ne pretende la cura.

Apollo. Esser degg' io
 Per il DANICO ACHILLE
 Il Tessalo Chirone.

Pace. Il grado illustre,
 Fortuna. Di tanto onor La speme;

A me

AM Første Part.

Thi i dag ved Solens Opgang
 Ser den Danske Hellspons Regent,
 som jeg omhyggelig har anfortroet Lyffkens
 Omfarg, og som I har talt saa meget
 om i Himmelen,
 sig beriget
 med en Kongelig Son.

I Dag skal den gamle
 forbrændte Smed ey svede ved
 at smidde Linn: Jlds: Pile for mig
 paa de Sicilianiske Umbolter;
 Thi slig Kolsestrek
 skal ikke
 sees i Dag
 i Jupiters Haand.

Mars. Marsagen sit vor Dætte
 er det Kongelige Barn.

Astrea. En hver af os paastaar
 at have Omfarg for Det.

Apol. Jeg bør være
 den Danske Achillis
 Chiron.

Irene. Denne høye Bærdighed,
 Sortu. Saa stor en Vres Forhaabning;

B

Come

Pace. A me sola è dovuto.
Fortuna. A me conviene.
Gio. Degna è di voi la lite. Arbitro, o Dei.
 Giove istesso farà. Ciascun di voi
 Senza sdegno produca i meriti suoi.
Apollo. A me del REGIO INFANTE
 Si contende la cura? a me che trassi
 Tutto l'Aonio coro
 Sulle Daniche rive, e mi scordai
 Di Libetro, e di Cinto
 I placidi recessi? e che posposi
 Della Città di Federigo ai Fiori
 Le Tempe di Tessaglia, e i sacri Allori?
 Chi del Regno felice
 Le menti illuminò? Per opramia
 Gli Harderi, ed i Beringi,
 E gli Alberti, e gli Hopneri,
 I Borrichi, e i Gernerì,
 I Laurembergi, ed i Franceschi e i Leti
 Salirono in Parnaso, e à lor fu dato
 Ora la Greca, o la Latina Cetra
 Trattare, e à volo sollevarsi all'etra.
 Io fui chi di Tychone
 Preso l'impegno a regular, gli appresi
 Gli arcani di natura, il giro alterno
 Delle mobi sfere: il sito, il moto,
 La distanza degli astri e quanto ascoso

Liqui no-
 minati sono
 celebri Poe-
 ti Danesi.

nel

Irene. Kommer mig allene til,
Fortu. bør jeg at have.
Jupit. Dette er værd at trættes om. Jupiter selv, o Guder!
 Skal stille eders Trætte ad.
 Lad en hver af Eder
 Komme frem med sine Fortienester.
Apollo. Det Kongelige Barns Omsorg
 Kommer mig til; Jeg som har trokken
 alle Musen
 til Danmark, og sat i Glemme-Bogen
 Libetri og Cynthi annemlige Boliger;
 Ja agtet Friderichs blomstrende Stad
 høvere end de Chessaliske Lyst-Pladser
 og de hellige Laurbær-Grene, saa og opløst
 de Lærdes Forstand i dette lykkelige Nige
 Ved min Hielp ere Harder, Bering,
 Albert, Hopfner,
 Borch, Gerner,
 Laurensberg, Fransiscus, og Leti
 stegne op paa Parnassi Bierg, i det jeg gav
 dem snart den Grædske snart den Latinske Pire i Haanden,
 hvorved de ligesom med Orne-Binger har opløstet sig i
 Skyerne
 Jeg var den som tog mig
 Tycho an, og lærde ham
 Naturens Hemmeligheder; hvorledes Vædens bevegelse
 Rugler skiftes ved at dreje sig omkring:
 Jeg lærde ham Stjernernes Beliggendhed, Afstigning

B 2

Bes

Nell' oscuro ai profani antico scritto,
Il Savio già misterioso Egitto.

Se la cura è à me negata

Della Pianta Fortunata

Il Cultor chi mai farà?

O l'onor di tal contesa

Premio sia de' miei sudori,

O per sempre à un tronco appesa

La mia Cetra tacerà.

Face.

Sono ingrati anche i Numi! Idoni miei

Apollo non rammenti? Io ti compo

Il pacifico albergo. A Dani Regi

Nell' ozio mio secondo

Fu permessa la cura

Dirichiamar dai più remoti lidi

Il Commercio smarrito,

Onde adesso arricchito

Per tante vele e tante

Del SUNDT lo stretto di tal gloria splende,

Che al GADITANO il prisco onor contende.

Io del Danico suolo

Gustodisco, e difendo

Le-

Debegelse, og alt det, som den lærde og hemmelige E-
gyptier skulde for Leigmand.

Dersom denne lyksalige Plantes Dykkelse

bliver, mig nægtet, hvo skal vel
da dyrke den?

Enten maa jeg have denne Vre
til Belønning for min Møne,
eller min Harpe skal altid tie
ophængt paa en Knub.

E

nd og Guderne ere utaknemmelige!

Forglemmer du saa mine Gaver, Apollo?

Jeg er jo den, som har skaffet dig en fredelig Bollig.

Just formedelst min frugtbare Nødsighed have de Danske
Konger kundet have Omfarg for at kalde den forvildede
Handel tilbage fra de længst bortlegne

See-Stæder;

Hvor udover Sundet, beriget med saa mangfoldige Elibe,
har nu saadan en glindsende Herlighed,
at det kand giøre Stræden sin gamle Vre
stridig.

Jeg er den, som bevarer og forsværet
Danmarks rige Høst, og dets

B 3

sta-

Le ricche Messi e i Numerosi armenti

E in Copenhaguen il seno

Alla furiadei venti, apro sicuro

All' approdato Legno, che non teme

Se minacciando il mar s'infuria, e freme.

Per me la greggia errante

Intesa à seguitar

La Pestorella amante,

Del bellicoso acciar

Non teme i Lampi.

L' Agricoltor sicuro

Per me non fa temer,

Che barbaro destrier

Gli pasca i campi.

Marte. **C**ome usurpi i miei peggri? E' non raivisi

Qual' è, s'io tabbandono, il tuo periglio?

Che l'ozio tuo del mio sudore è Figlio?

Io del REALE INFANTE

Agl Avi armai la destra.

Io quei telori onde alimento avete

utallige Hiorde,

og i Kiøbenhavn aabner jeg mod

de rasende Vinde mit sikke Skied

for de ankommende Skibe, saa at de en have

fornoden at frygte for Havets Trusel, Brummen, Raserie.

Bed mig giver den i Græs gaaaende

Hiord allene Vgt paa at følge

sin elskende Hyrd: Inde,

og frygter en for Martis

blinkende Raarder.

Bed mig veed den sikke

Bonde en at frygte for,

at en grusom Fiendes Hest skal

græse i hans Marke, og saaledes giøre dem bar.

Mars. **S**vorledes tilegner du dig uretteligen min Priis, og
betænker ikke, hvad for Fare du er i, dersom jeg forlader dig?
Thi sandeligen din Rolighed sødes
af min Sveed og Urolighed.
Jeg er den, som har sat dette
Kongelige Barns Forsædre Sværdet i Haanden:
Jeg har samlet den Skat, hvoraf I

Raccolsi, o Muse: e non si lagni Apollo,
 Se tal volta importuno
 Dell' armoniche corde il suono oppresse
 Lo strepito dell' armi.
 Penfi che l' armi istesse
 Gli offerfero materia à nuoui carmi.

Del mio scudo bellicoso
 Sotto l' ombra assicurata
 Hà la pace il suo riposo,
 Canta Apollo, e scherza Amor.
 Se d' Allori, e fe di Palme
 La tua Dania, o Giove, onori,
 Queste palme, quègli allori
 Son cresciuti al mio sudor.

Astræa.

Dopo la Fortunata
 Innocente dell'oro età primiera,
 Della tereſtre sfera
 Il soggiorno fuggendo, al Ciel volai.
 Allor, Giove, tu il fai
 Tiranni dei mortali
 Si fero i sensi. Allor conobbe il Mondo
 La feconda di risse
 Brama di posseder: l' avida tanto
 E di fangue, e di pianto

in-

Muser opholdes; og Apollo bør en Klage over,
 dersom jeg undertiden har været ham ubehagelig,
 og med mine buldrende Baaben døved
 hans bellydende Streng:
 Han maa betænke, at end og Baabnene
 selv har givet ham noget paa nye at synge om.

Under min tappre Skiolds
 Skygge hviler
 Grene roligen; under samme
 synger Apollo, skæmter Cupido.
 Dersom du, o! Jupiter, bærer
 dit Danmark med
 Laurbær, Grene og Palmer,
 saa ere disse Palmer og Laurbær - Grene
 vorne ved min Sveeds Vædske.

Astræa.

Da den første lykkelige og uskyldige
 gyldne Tid var forbi,
 forlod jeg Jorden,
 og steg op til Himmelen.
 Da, (du veed det selv, Jupiter,)
 gjorde Gandserne sig til Tyranner
 over Menneskerne. Da blev den
 paa Eratte frugtbare Begierlighed
 til at eye bekiendt i Verden; Man
 lærte da at kiende den urolige

og

Inquieta discordia: il pertinace
 Odio nascosto: il violento sdegno,
 E l'altre Furie del tartareo regno.
 Da tanti mali a liberar la terra
 Degli Invitti OLDENBURGI
 La Stirpe intesa, al mio Soggiorno antico
 Mi richiamò, mi accolse.
 Mi diè loco nel Soglio, e volle meco
 Dividere i consigli,
 Allear col mio latte i REGI FIGLI
 Come crescan gli Eroi
 Commessi al mio governo.
 Giove, se vuoi saper, l'opre rimira
 Di FEDERIGO IL GRANDE, e lo vedrai
 Nell'aurora degli anni, emulo agli Avi
 Osserva, e premi, e pene
 Con qual maturo fenno Egli diuida.
 Chiedi ai sudditi Regni
 Quanto è dolce il suo freno, e chiedi al mondo
 Dalla sua man pacifica, o guerriera
 Quanto ebbe, quanto gode, e quanto spera.

Con umil ciglio
 Di Giove implora
 Effer del Figlio
 Nudrice ancora,
 Chi fu nudrice
 Del Genitor.

og efter Blod og Graad tørstende Eris;
 den vedvarende hemmelige Had og Nag, Voldsom Brede
 og andre Hjelvedes Plager pippede frem.
 For nu at befrie Jorden fra saa stort et Onde
 kaldte den uovervindelige
 Oldenborgiske Stamme mig tilbage til
 min gamle Bolig, og tog venlig imod mig.
 Den indrommede mig Sted paa Thronen,
 og deelte sit Raad med mig,
 ja opfostrede de Kongelige Børn med min Mest.
 Vil du vide, o! Jupiter, hvorledes
 de Kongelige Helte, som ere betroede
 min Styrelse, tiltage, saa betragt ickun
 Den store Friderichs Gierninger, og du skal see,
 hvorledes Han i sin Alders Morgen kappes i
 Kongelige Døder med sine Forfædre:
 Hvor viisefigen Han uddeeler baade Straf og Belønning.
 Spørg Rigernes Undersaatter ad,
 Hvor sød Hans Regiering er, ja spørg
 den heele Verden ad, hvor meget den
 har havt, nyder, haaber fra
 Hans fredssommelige og stridbare Haand.

Den, som har været
 Faderens Amme,
 beder Jupiter
 ydmyggeligen,
 at hun ogsaa
 maa være Sennens.

Il Germe altero
Da me nudrito
Del mondo intiero
Del soglio avito
Sarà il sostegno,
Sarà l' Amor.

Fortin.

Se il Genitor felice
Tanto dalla tua mano Astrea riceve;
La BELLA GENITRICE
Meno alla cura mia forse non deve.
Io dell' ECCELSA DONNA
Elposi i pregi al Danico Monarca:
Onde questi ammirando
Le pellegrine doti
Del suo cuor, del suo volto: Il Regio Sangue,
I Reali costumi, e le seguaci
Grazie, e Virtù, che le facean corona;
Lei scelse ai regi affetti
Fra gli applausi dei Regni a lui soggetti.
Delle foglie Reali
A penetrar l' ingresso
Da me Lucina apprese; A me promette
Di ritornar sovente
Del talamo fecondo
Le piume à riueder. Se tanto io feci,

Del

Den høye Bode, som
bliver opdraget af mig
skal være den
ganske Verdens, og
sine Forsædres Thrones
Etotte og Kiærlighed.

Sort.

Sar den lykkelige Fader
saaet saa meget af din Haand, Astrea;
saa har den smukke Moder
maaet ee saaet mindre af min.
Jeg er den, som har sagt den Danske Monarch
af denne høye Frues Ypperligheder,
Hvor udover han ogsaa bevundrede
hendes Siæls og Legems uagemeene Gaver
betragte det Kongelige Blod,
de Kongelige Gæder, og de medfølgende Yndigheder
og Dyder, som gjorde Hende en Krone,
udvalde Hende til sin Gemahl
under Rigernes Krydsfægt.
Lucina har ogsaa lært af mig
at gaae ind af de Kongelige Døre,
og hun lovede mig at komme ofte igien,
for at see alting efter.
Har jeg nu gjort saa meget,

E 3

saa

Del PARGOLETTO ALCIDE.

Chiedo à ragion la cura; ed io la chiedo,
Che misero ò contento
Posso rendere il mondo à mio talento.

Perche viva felice un Regnante,
Nò, non basta, che vanti la cuna
Circondata di regio splendor.

Se compagna non hà la fortuna,
La Virtù senza premio si vede,
E mercede
Non trova il valor.

Gio. In così grande, o Numi
Uguaglianza di meriti, incerto pende
Il Giadizio di Giove.

Mar. E chi può dirsi
Uguale à Marte?

Fortuna. Alla Fortuna uguale
Chi mai dirsi potrà?

Apoll. Qual frà gli Dei
Supera le mie glorie?

*Pace e
Astræ.* } à 2. I doni miei?

Fortu. Ah! se scelta io non sono,
Aprirò per vendetta alle Suenture.
Delle spelonche oscure,

Done

saan begierer jeg med rette at være
denne unge Hercules Fostermoder;
ja Jeg begierer det, jeg sønt efter mit Behag
land giøre Folk lykkelige eller ulykkelige.

Eil en Regents Lykkelighed
er det ikke nok, at man fandt sig, at
Buggen er omgivet med Kongelige Herligheder.
Dersom Fortuna en følger med ham,
Finder hans Dyd og
Tapperhed
ingen Belønning.

Jupit. Ved siige Fortienesters Lighed,
staar Jupiter, o Gud, i Tvivl om,
hvad han skal domme.

Mars. Hvo fandt kalde sig lig Mars?

Sort. Og hvo fandt nogen Tid siige sig at være lig
Fortuna.

Apollo. Hvo iblant Guderne overgaar mig i
Herlighed?

*Irene
og Alf.* } a. 2.) Hvo af dem har givet meere end jeg?

Sort. Ol dersom man en udborger mig,
skal jeg til Hævn oplukke for Ulykker
Jærndorren til det sorte Fængsel,

hvo

Doue le imprigionai, le ferree porte.

Mart. Porterò Stragi, e morte
Sù i miseri mortali. Alle sanguigne
Portentose Comete

Torbido lume accenderò. Discordi
Gl' astri farò, confonderò le sfere:

Pace. Di sudato piacere
Ministra non farò, mà d'ozio imbelle;

Astre. Ad arbitrar le Stelle,
Sdegnata io tornerò.

Apod. L' Arco, la Lira
Frà i vortici di Lete
Infranti, io getterò.

Gio. Non più. Tacete,
Dunque serve un mio dono,
Che pace è della Terra,
A tutto il Cielo à seminar la Guerra?

Fortuna. Troppo sublime è il prezzo
Della nostra contesa.

Mart. Deh perche la gran lite è ancor sospesa

Gio. Fin or mostrastè o Dei,
Della STIRPE SUBLIME

Quanto aprastè à favore. I meriti vostri
Uguualmente son grandi. Accio la gara
Terminata rimanga, esponga ognuno,
Per qual via, con qual arte
Del PARGOLETTO EROE

hvor jeg holder dem fangne.

Mars. Jeg skal bringe Mord og Død
iblandt de arme Menneſker: Jeg ſkal tænde
blodige og Ulykke betydende Cometer an.
Jeg ſkal ſiſte Uenighed iblant Stierne
og beblande Verdens Rugler med hverandre.

Trene. Jeg ſkal ey give en med Sved forhverved
Fornøſſe, men en uſtridbar Dovenhed.

Aſtr. Jeg ſkal i min Brede vende tilbage til Himmelex
for at domme der.

Apol. Jeg ſkal bryde min Bue og Harpe,
og kaſte dem i
Forglemmeſſens Svælg.

Jupit. Tætet meere om denne Poſt; Tier!
Diener da min Gave,
ſom er Jordens Fred,
til at jage den gandske Himmel i Harniſſ?

Fortu. Det, ſom vi trættes om,
er af alt for ſtoer Værdie.

Mars. Kiære, hvor for er denne ſtoer Trætte ey endnu afgjort?

Jupit. Hidindtil har J viiſt, o Gud,
de Dienester, ſom J have gjort
denne Høye Stamme:
Eders Fortienneſter ere lige ſtoer.
Men paa det vi ſand ſaae Ende paa Trætten,
ſkal hver af Eder ſige, hvorledes
han vil opfoſtre

La mente formerà.

Astrea. Sarà mia cura - - -

Apollo. Il mio studio sarà - - -

Gio. Troppo voi siete

Impazienti, o Numi. I vostri affetti

A ricomporre, à meditar l'impresa,

Spazio bisogna, io lo concedo. Intanto

Di lieti auguri, e d'armonia felice

Dell'Olimpo risuoni ogni pendice.

CORO.

à Trè. **D**el Fiore nascente
Le tenere frondi
Conservi, fecondi
La Cura del Ciel.

Altri
Trè. Ogni astro ridente
Le frondi novelle
Difenda dai danni
Del Caldo, e del giel.

Tutti. E il crescer degli anni
Gli accresca beltà.

Nè

Denne unge Helt.

Astr. Det skal være min Omfarg

Apol. Jeg vil fange det an saaledes

Jupit. I ere alt for

hastige, o! Guder; I behøve

Tiid til at sætte Eders Gemyt i lave igien,

og til at tænke paa, hvorledes I vil gribe det an.

Imidlertid maa alle Olympi Brinker

lyde af frydefulde Lyt - Dnsfænger, og en behagelig Music.

CHORUS.

à 3. **B**evær, o! Himmel,
dette unge Blomsters
spæde Blade
og gjør dem frugtbare.

and. 3. Lad alle Stierner
mildeligen forsvare
dem imod, ald den Skade,
hvilken saavel Varme som Kulde fand tilføye.

Alle. Og lad deres Indighed
tistage med Værene.

D 2

Ja

Nè il candido fiore
 Mai perda vigore,
 Ma fin con le palme
 Contrasti d'età

Fine della Prima Parte.

Ja lad dette deylige Blomster
 aldrig miste sin Kraft,
 men lad det giøre end og Palmerne
 Alderen stridig.

Ende paa den Første Part.

Ende von den Fische Part.

PARTE SECONDA.

Unden Part.

PARTE SECONDA.

Mart. **A**l fin decidi. Ingiuriosi, o Padre,
 Mi sono i dubbi tuoi
 Chi mai non sà, qual sia
 La cura mia nell' educar gli Eroi?
IL REAL PARGOLETTO
 Nelle mie scuole avvezzerò bambino
 A trar placidi sonni
 Sul duro scudo: à non smarrirsi al tuono
 De' cavi bronzi: à rallegrarsi ai fieri
 Delle belliche trombe orridi carmi:
 A calmare i vagiti al suon dell'armi.
 Apprenderà Fanciullo
 Dell' elmo luminoso, e dell' usbergo
 A sostener l' incarco. A lui vegliando
 Farò, che l' asta, il brando
 Sia materia à suoi scherzi: a lui nel sonno
 Offriranno i pensieri

Eser

Anden Part.

Mars. **S**ig dog Dommen af. Du gjør mig Uret,
 o Fader, med din Tvivl.
 Hvo er der vel, som ey veed, hvad Omhu jeg bær
 for Heltens Opfostrelse?
 Jeg skal i min Skole venne
 det Kongelige Barn til
 at sove sødeligen paa
 den haarde Skjold, ey at
 forfærdes for de tordnende Stykker,
 at glæde sig, naar han horer de krigske Trompeter,
 at stille Bornenes Skrig med Vaabnernes Lyd.
 Han skal fra Varns Been lære
 at bære Hielmens og Harniskens Byrde;
 jeg skal giøre, at
 Spyd og Raarbe skal være hans Lyst,
 naar han vaager, og Krigshærer,
 Sloger, Rustninger,

E

og

Eserciti, battaglie, armi, e guerrieri.
 Quindi l' ADULTO EROE quasi per gioco
 L'arti mie tratterà. Sempre foriero
 Sarò di sue vittorie, e il grande arriuò
 Or là dove cadendo il Nil si frange,
 Or su le sponde aspetterò del Gange.

Timida si scolora,
 Che nell' EROE NASCENTE
 De' regni suoi l' Aurora
 Prevede il domator.

Ed agghiacciar si sente
 Trà l' infocate arene
 Di Cirta, e di Siene
 L' ignudo Abitator.

Pace.

Ah del REAL FANCIULLO

La placida quiete
 Marte non turbi lo gli farò d' intorno
 Gli ulivi germogliar, di questi all' ombra
 Immergerà le labra
 Ne' fonti del saper, potrà sicuro
 Or sù gli attici fogli, or sù i latini
 Le riposte cagioni

Del:

og Stridsmand hans Tanker, naar han sover.
 Herudover skal han siden, naar han bliver stoer,
 lige som for Skiemt ove min Konster.
 Jeg skal altid være hans Seyer-Bindingers Fureer,
 og hie efter hans høye Ankomst
 snart ved Nil: snart ved Ganges-Strømmen.

Morgenrøden bliver bleg af Frygt;
 Thi hun seer forud
 i den unge Helt
 sine Rigers Betvinger.
 Ja Cirtes og Syenes
 nøgne Indbygger er
 der over iiskold
 i sin brændende Sand.

Ærene.

Ach! forstyr ey
 det Kongelige Barns stille Roe.
 Jeg skal giøre, at Oliegreene skal blomstre omkring ham.
 Under deres Skygge skal han drikke
 af Viisdoms Kilde: Han skal kunde
 sikkerligen udforske Tingenes
 forborgene Marsager snart i de
 Grædste snart i de Latinske Skrifter:

Delle cose spiar: da qual forgente
 Dirivino gli affetti: e qual distrugga
 Quale i regni mantenga
 Vizio, o virtù: chi fabbricò, chi oppresso
 Gl' imperi più temuti: e qual destino
 A servire, à regnar trasse seco
 L' Assiro, il Medo, il Persian, il Greco.
 Onde poi sù l' esempio
 De quei passati eventi,
 Rego'ando i presenti,
 Possa nel seno oscuro
 De' fati antiveder quasi il futuro.

Non meno risplende
 Frà l' arti di pace
 Che in altre vicende
 La gloria d' vn Rè.

Si nobil decoro
 D' vn foglio è l' ulivo,
 Che forse l' alloro
 Del fiero Gradivo
 Si degno non è.

Fortuna. **M**a perche sia felice
 La PROLE GENEROSA, al zelo mio

Com-

af hvad for Rilde Gemytets Bevægelser komme:
 hvad for Dyd eller Last der bevarer eller
 fordervor Lande og Riger: hos der har opretted
 eller undertrykt de mægtigste Riger
 og Kæserdomme; og hvad for usorbigangelig Skiebne
 der har bragt de Assyrier, Meder, Perser
 snart til at regiere over andre, snart til
 at regieres af andre. Hvor paa han siden,
 ved det han indretter de nærværende Tilbragelser
 efter de forgangenes Exempler, ligesom for ud Land see
 det Tilkommende i Skiebne's mørke Barm.

Fredskonster tilbringe
 en Konge ligesaa
 stor Ære, som
 andre Haandteringer.
 Oliegrenen pryder saa
 smukt en Throne,
 at den vilde Mars hans
 Laurbærgrene maaffee
 en komme der imod.

Sortu. **H**en paa det denne høye Pøde Land
 være lykkelig, bør den anfortroes

E 3

min

Commerterla conviene. Io sù la cima
 Della ruota volubile, e incostante
 Farò, che il piè tremante
 Da primi giorni orme sicure imprima.
 Che la tenera destra
 Del mio crin fugitivo
 Bambina impari à trattener gli errori.
 Onde ad opre maggiori
 Quando sarà fra pochi lustri intesa,
 Sappia trarmi compagna in ogni impresa.

Se vorrà fidarsi all' onde
 Chete intorno al regio pino
 Io farò nel suo cammino
 Le procelle addormentar.
 Se guidar l'armate schiere
 Vuol per monti, o per foreste,
 Io di quei le cime altere,
 Io saprò l'orror di queste
 Insegnarle à superar.

Astrea. **N**ecessaria a' Monarchi
 E la scuola d' Astrea s' apprende in questa
 La difficile tanto

Ara

min nidfiære Omhu; jeg skal mages det saa,
 at den bærende Gud fra første Ungdom skal
 staae fast paa det øverste af mit
 omkring gaaende og ubestændige Hjul,
 at den spæde Haand skal lære
 at holde fast i
 mit flygtige Haar. Hoor nder
 den, naar den inden saa Ar høres at begynde
 højere Ting, skal kunde trække mig
 med sig i alt det, som den tager sig for.

Dersom han vil begive sig til Søes,
 skal jeg paa Benen dnyse
 Stormvindene i Søvn
 omkring det Kongelige Skib.
 Vil han føre sine Tropper
 over Bierge og igiennem Skove,
 skal jeg lære ham at bestige
 hines Spidse, og betvinge
 disses Styghed.

Astrea. **D**et er nødvendigt, at Monarker
 gaae i Skole hos Astrea; Thi der i lære
 de den saa vanskelige Regiere Kunst:

bli

Arte del Regno. Alla contesa cura
 Se scelta io son del glorioso GERME
 Sovra l' ugal bilancia,
 Tenera ancor gli adatterò la mano.
 Onde mai non vacilli
 Nel dubbio peso. ed vsurpar non possa
 Il dominio di quella
 L' odio, e l' amor. Custode
 Delle leggi d' Astrea, e de' prischi
 Vfi per me farà. Di Wordingburgo
 Quanto già nei Comizi
 Di Waldemaro il Giusto
 I tre gran Figli stabilir, vedrassi
 Rigido esecutore, e la memoria
 Infine in esso rinovar vogl' io
 Di quel grand AVO suo, che pien di lume,
 Pubblicar fece il Christianèo Volume.

Non si vedrà sublime,
 Chi l' innocenza opprime:
 Non rapirà la colpa
 Il premio alla virtù.

Eil

Bliver jeg udbalt til at have
 Omfarg for denne høye Bode,
 Skal jeg lære den endnu unge Haand
 altid at holde Bægtstaaen lige,
 saa at den aldrig skal vankle
 ved tvivraadig Bægt; ja Had og Kiærlighed
 skal aldrig raade for den.
 Ved min Hielp skal han være
 en Bægter over Retfærdigheds Love,
 og gamle Vedtægter: Han skal
 nye sætte det i Bæk, hvad
 Waldemar den Retfærdiges
 Tre store Sonner have forordnet
 paa de Wordingborgiske Rigsdage.
 Ja jeg skal fornøye i Ham
 hans Farsaders Faders Faders Thukommelse,
 som fuld af Wiisdoms Lys har udgivet den Christianeiske Lov.

Den skal ey forfremmes til Høyhed,
 som undertrykker de Ufældige.
 De Onde skal ey løbe bort
 med de Ondiges Belønning.

S

Og

E il popolo guerriero,
Servendo al giusto impero,
Lieto sarà di questa
Felice servitù.

Apollo. **Q**uanto, o Numi rivali,
Potreste uniti, io scompagnato, e solo
vaglio à compir. Non di bilancia, o spada
Non d'elmo, di lorica, o d'altro arnese
D'uoppo mi fia. Basta, che in man tal' ora
Io mi rechi la cetra, e che m'ascolti
Cantar degli avi suoi
Il FANCIULLO REAL l'inclite imprese:
Ne' domestici esempi
Tutto apprendere potrà. Qual mai di gloria
Stimolo ardente al generoso core
De tanti EROI d'OLDENBURG saran le gesta?
De FEDRICI e de' CRISTIANI, io sempre
I chiari nomi intorno
Risuonar gli farò; ma più d'ogni altro
Quello del GENITORE.
Udrà con maraviglia
Frà le tremule corde
Replicar FEDERIGO il pletro mio
Ora il GRANDE, ora il GIUSTO, ed ora il PIO.

Fra

Og det stridbare Folk skal,
da det tiener en retfærdig Konge,
glæde sig over denne
lyksalige Tjeneste.

Apol. **A**lt hvad I Guder, som ere mig imod i denne Post,
kand giøre tilhobe, kand jeg giøre allene;
Jeg behøver hverken Bægtisfaal, eller Kaarde
eller Hielm, eller Pandser, eller anden Rustning;
Det er nok, at jeg undertiden
tager min Lære i Haanden;
og at det Kongelige Barn horer mig synge om sine
Forsædres berømmelige Gierninger.
Det kand lære alting af sin egen
Høye Stammes Exempel.
Hvor vil ikke saa mange Oldenborgiske
Heltes Bedrifter ophidse dets Helte-Hjerte til
Dyd og Ære. Jeg skal altid lade ham høre
Friderichernes og Christianernes
berømmelige Navne, men allermæest
Faderens.
Han skal med Forundring
høre de bævende Strenges
at igientage Friderich, og at kalde ham snart den store,
snart den Retfærdige og snart den Gudsfrygtige.

§ 2

Den:

Fra le memorie
 Degli Avi suoi
 Questa sublime
GERME d'EROI
 Di bella invidia
 S' accenderà.
 E al par di quelli
 Co' suoi trofpei
 Per farsi oggetto
 De' carmi miei
 Alle vittorie
 S' affretterà.

Giove.

Abbastanza fin' ora, o delle Stelle
 Felici Abitatori,
 Parlaste, ed ascoltai. La dubbia lite
 E tempo ormai, che si decida. Vdite,
 Non v'è fra voi chi basti
 Solo all' imprefi. E' necessaria, o Numi,
 La concordia di tutti. Auria da Marte
II REAL PARGOLETTO
 Scuola troppo feroce, e diverrebbe
 Languido in sen d' un' oziosa Pace:
 Onde col Nume audace

Lor

Denne høye Helte, Bode
 skal antændes af en
 døylig Misundelse,
 naar han horer
 synge om sine
 Forfædres Bedrifter.
 Og han skal lige
 som de haste
 til Genervindinger,
 paa det jeg formodest
 hans Geners Støtter og saa fand faae
 noget at synge om Ham.

Jupit. **J**har talt, og jeg har hørt nok;
 o I Himlens lykkelige Indbyggere.
 Nu er det Tid, at jeg stiller
 eders Trætte ad. Hører,
 det er ey nok, at een af eder alleene
 paatager sig denne Forretning. Det er
 fornøden, o I Guder, at I alle ere samdrægtige
 her i. Det Kongelige Barn skulde
 blive for frek i Mars hans Skole,
 og for ustridbar i den døvne Trenches Sklod.
 Her udover skal denne sagtnodige Gudinde

§ 3

saar

Lor dea nemica all' ire
 Con tal' arte alternar l' opra si vegga,
 Che l' eccetto dell' un' l' altra corregga.
 Assidua vegli al Regio fianco unita
 Con Astrea la Fortuna,
 Ma di Fortuna i temerari voli
 La prudenza raffreni.
 Della vigile Astrea. Varcar sicuro
 Il mar potrà delle vicende umane,
 Purche restino in cura,
 (Sia calma, o sia tempesta)
 Le vele à quella, ed il governo à questa.
 Stimolar la grand' alma
 Degli Avi illustri ad emular l' imprese
 Basti al delfico Nume, e vada intanto
 Raccogliendo materia à nuovo canto.
 Nè rincresca ad alcuno
 Il concorde sudor. Di questo à parte
 Anche Giove farà. Deve il GERMÖGLIO
 Speme ed onor del glorioso Stelo
 Tutto occupar nella sua cura il Cielo.

All' opre si volga
 La Schiera
 Immortale.
 Che lenta ravvolga

Lo

saaledes bevelviis styre hans Gjerninger
 med den dristige Gud,
 at hun retter det, som den anden gjør
 for meget af. Fortuna skal tillige
 med Astræa altid vaaage over det Kongelige Barn;
 Men den aarvaagne Astræa forstaa
 maa hemme Lyffens
 daarlige Lustspringe. Han fandt sikkerligen
 seigle paa dette foranderlige Verdens Hav,
 enten det er stille Bær eller Storm,
 naar Fortuna tager vare paa Seiglene,
 og Astræa paa Roeret.
 Det maa være den Delphiske Gud
 Apollo nok, at han ophidser
 det høye Gemyt til at efterfølge
 sine berømmelige Forsædres Gjerninger,
 og imidlertid maa han samle Materier til nye Sange.
 Saa maa og ingen lades ved det tilfælles Arbejde.
 Jupiter skal og hielpe til med.
 Den gandske Himmel bør at have Omsorg for
 den glørværdige Stammes Ympe, Haab og Væ.

Griber Verket an,
 I udødelige
 Guder.
 At den strænge Parca

svin.

Lo stame reale

La Parca severa;

Mia cura sarà.

E il GERME, che à voti

Del Mondo è concesso,

I tardi Nepoti

Scherzarfi d' apresso,

Canuto vedrà.

Pac. **D**ella mente di Giove
Degno è il decreto.

Astrea. Io non ricuso il freno
Della legge immortal.

Mart. Sudar nell' opra
Vorrebbe impaziente
Già la mia cura.

Apollo. Al Fortunato suolo

Fortuna. Al soggiorno reale

Apoll. { à 2. Vadasi à volo.

Fortu. {

Gio. Eccomi vostro Duce.
Venite o Numi: e in avvenir lasciando
Marte il Getico Lido,
Febo Elicon, ogn' un l' Olimpo à tergo;
Sia la DANICA REGGIA il nostro albergo.

Ac-

spinder langsom

den Kongelige Traad,

skal jeg besørge;

Og denne Bode, som er

givet Verden efter Onske,

skal graahærdet see

sine Borne, Børns Børn

spille omkring sig.

Irene. **J**upiter har sagt en Dom af, som
sommer hans Wiisdom.

Astrea. Jeg begreer mig ey ved at adlyde
denne udødelige Lov.

Mart. Jeg er utaalmelig over, at det varer
saa længe; jeg vilde, at jeg allerede
svedte under mit Embedes Arbejde.

Apoll. Til det lykkelige Land,

Sort. Til den Kongelige Bolig

Ap. og { Maa vi hastigen fare hen.
Sort. a2 {

Jupit. See jeg er eders Anfører,
kommer, o Guder!

Mars skal forlade Geterne,

Phoebus Helicon, enhver af os Olympus;

og saa skal herefter det Danske Slot være vor Opholds- Sted.

G

Lad

CORO.

Accompagni dalla cuna
 Il GERMUGLIO avventuroso
 La Virtude, la Fortuna:
 La Giustizia, ed il valor.
 Ed onor d'età cresciuto
 In lui trovi il suo riposo
 La felice
 GENITRICE,
 Il temuto
 GENITOR.

FINE.

CHOR.

Lad Dyd, Lykke,
 Retfærdighed, og Tapperhed
 følge denne lykkelige Pøde
 fra Buggen af.
 Ja lad ham tage til i Ære og Alder,
 og lad den
 lykkelige MODER
 og stormægtige FADER
 finde i Ham Deres Røe og Fornøjelse.

E N D E.

Juden Haus

CHOR

2. und 3. Chor
 Die Chöre der
 Synagoge
 sind in der
 Mitte des
 Hauses
 angeordnet
 und sind
 durch eine
 Mauer von
 der Straße
 getrennt.

E. N. E.

